

بندگی در عین قدرت

یکی از حکمت‌هایی که نام حضرت زهرا سلام الله علیها، فاطمه نهاده شده این است که « فَاطِمَةٌ لِأَنَّ الْخَلْقَ فُطِمُوا عَنْ مَعْرِفَتِهَا »: این گونه خدای متعال ما را در دستگاه خود به کوچکی می‌کشاند. خدائی که می‌تواند بر اساس حکمتش کمالی به مخلوقش دهد که ما از درک مقام آن مخلوق عاجز باشیم، چگونه به خود او معرفت پیدا کنیم؟

اراده‌ی خدا این است که ما او را بشناسیم و یکی از راه‌های شناسایی او این است که ما مخلوقات را بشناسیم که او معین فرموده و برگزیده است و واجد مقام‌ها و کمالاتی کرده است ایشان را. و حال که ما وجدان می‌کنیم که از درک این بزرگواران عاجزیم، ضعف و کوچکی خود را در برابر خود خدای متعال بیشتر می‌یابیم.

در مقامات بی‌بی دو عالم حضرت طهرا سلام الله علیها روایت صحیحی ای اسن که: اگر امیرالمؤمنین علیه السلام نمیشدند، هیچ کفی در طول تاریخ بشریت برای حضرت زهرا سلام علیها نبود.

در زیارت های جامعه می فرمایند: حتی اگر کسی بخواهد مقامات معصومین
علیهم السلام را درک کند نمی تواند؛ معرفت نسبت به این زمات مقدسه کار بشر
نیست؛ اعطای حق متعا است.

جالب اینجاست که این بزرگواران با کمالات و داشته های غیرقابل درکی که
دارند از همه بنده ترند. عموم افراد زمانی که به حیث مادی توانمند می شوند
سرکشی می کنند و در این میان بیشترین سرکشی ها را افراد با توانمندی های
معنوی دارند؛ از ادعاها و انحرافات فکری گرفته تا غلط های عملی که زیر چتر
مقامات معنوی انجام می دهند. اما خدای متعال یک خلقی در ارتباط با این ذوات
مقدسه داشته که همه کمالات و قدرت ها در اختیار آنهاست و در عین حال از همه
بنده تر و از همه بیشتر در برابر خدای متعال تواضع دادند. آن ها که در فضای
داشته های غیر مادی و معنوی باشند می دانند که این در مسیر بندگی بودن با این
هم قدرت در حد اعجاز است.